

Symma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Succincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

De Personis Ecclesiasticis, Earumque statu, Dignitate, munere, &
Immunitate

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

§. 6. Satisfit Dubiis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61816](#)

bætur illud Galliæ arrestum, cuius Rebus meminit, quod clericus à sæculari judece damnatus ad honorabilem emendam non possit executioni opponere primæ tonsuræ exceptionem. Zerola V. clericus ad 12. Piasec. par. 2. c. 4. n. 24. §. neq; ipsem.

§. VI.

Satisfit Dubium.

Dub. I. An summi Pontificis permil-
lu Laici possint esse judices Clerico-
rum, eosq; punire? R. Segura Dávalos
in Directorio Iudicium ecclesiast. par. 1. c. 11.
Summum Pontificem spirituales caulas
Laico committere posse. Glo. in c. 1. dist. 94.
c. clericū nullus 11. q. 1. c. plures 16. q. 1. c de-
cernimus de iudicio, ubi Barb. plures DD numerat.. Habet enim Papa absolutem po-
testatem in omnibus causis ecclesiasticis:
ac proinde cum res & ratio exigit, Laico
date facultatem potest de clericis iudican-
di. Non potest tamen juris dictio nem ordinariam principibus secularibus dare
adversum clericos. Menoch. l. 3. de testib. §.
22. n. 61. Illud enim non in ædificatio-
nem, sed destructionem cederet ecclesiasti-
ca disciplinæ. Ali. Pelag. l. ar. 1. 44. Far-
nac. l. 1. q. 8. Salas de legib. q. 26. disp. 14. n.
103.

Dub. II. An Laici per consuetudinem
acquirere possint iurisdictionem in cleri-
cos? Causatum aliae sunt merè spiritua-
les, aliae merè temporales, aliae mixtae seu
quasi spirituales, qualis est, cum agitur de

recuperanda possessione beneficij ecclæ-
siastici, qua per Laicum injustè spoliatus
es. *Hoc posito.* R. Fieri potest, ut alicubi
consuetudo vigeat eiulmodi mixtas cau-
las apud judicem sæcularē agendi & de-
finiendi. Nam ad Magistratum & Princi-
pes laicos pertinet cura conservandi pa-
cem & tranquillitatem reip. Ac proin-
de si quis civium clero injuriam faciat,
in simili materia iudicare & vindicare
possunt. Quod si summi Pontificis con-
sensum requiris, dicent adesse virtualem
seu tacitam. Sic esse morem in regno Nea-
politanō testatur. Covarr. I. qq. pract. c. 35.
In Gallia quoq; judicari de eiulmodi cau-
sis etiam cum inter solos clericos agitur,
testes sunt Guido Papa, Aufrerius & alii a-
pud Covar. lo. cit. Contrarium tamen
plures assertunt, prædictam consuetudi-
net omniō reprobantes ex communī
sententia Doctorum in c. Clerici de Iud.
eo quod potestas judicandi clericos juris
divini sit; & nulla consuetudo vim ha-
beat contra libertatem ecclesiasticam.
c. Noverunt. de sent. excomm. c. clerici. Auth.
Cassa C. de sacrosan. ecclesiis Iul. clarus l. 5. s.
ult. q. 36. n. 3. Azor l. 1. s. c. 12. Tuscius.
concl. 9. Baldus in c. clerici de iudic. Butrius
Decius. Panormitanus Fillius. tract. 16. c. 10.
n. 263 Felinus in c. 2. de mai. & obed. Nam
laicus, aiunt, incapax est iurisdictionis
spiritualis, ac proinde nullo tempo-
re eam præscribere potest. c. causam de
prescriptionibus. Adde, quod in Rota
& Curia Romana, Azorio teste, quotidie
contradicitur, præfatæ consuetudini,
quam in Hispaniâ & Galliâ prætendant.

Dub. III. An familia episcopi lai
ca fori privilegio exempta sit a ju-
dicio

C 4

dicio sacerulari? R. esse, ut DD. magno numero allegati apud Barb. colligunt ex e. *Dilecto. de off. Archidac.* Et confirmatur auctoritate congregationis super negotiis episcoporum & regularium. Cum enim Episcopi Sorani capitaneus in carcerem à magistratu sacerulari conjectus esset, censuit predicta congregatio non iure factum esse, actaq; irrita declaravit. Eadem congregatio episcopo Valonens, An Camerarius suis fiscalis, eiusq; familiares privilegio fori & immunitate ab oneribus personalibus gauderent, respondit gaudere & ad subeunda persona lia civitatis munera minimè teneri. Et hoc extendi debet ad familiam episcopi titularis tantum, ita tamen, ut illorum familiac familiares ab episcopo loci ordinario puniantur. Idem de familia Vicarii episcopi, imo cuiuscunq; ecclesiastici, ac clerici saltem quoad servos perpetuos etiam Mauros &c. dicendum, modò non obstant statuta particularia, vel consuetudo loci.

Porrò ad familiam episcopi non tantum maiores illi Praefectus Cancellarius, Camerarius, fiscalis, secretarius, & similes, sed etiam Notarii, Carceratii, lietores aliiq; ministri pertinent Barb. lo. cit. *Dianam v. Eccles. Privileg. fori. n. 31. Zerolam par. v. Episcopus n. 11.*

Dub. IV. An clericorum coniugatorum uxores privilegio fori gaudeant cum maritis suis. R. Ex t. clericu, qui cum de cler. coniug. in e. ubi privilegium illud clericis conceditur, adeoq; colligunt, etiā ad illorum uxores extendi. *Dianat. 1. de imm. mun. eccl. resol. 41. Aviles, Perez, Barb. l. cit. reponnante Sanchez l. 7. de Matri d. 47. led ad civiles causas exiēdi non debet propter*

manifesta illa textus citati verba *pro illo- rum excessibus vel delictis*, quae indicant, causas contractuum & negotiorum civium excludi. Quo etiam pertinet illud. In ceteris autem quemadmodum Barb. notat.

Unde sequitur, predictos clericos coram sacerulari judice de debitibus pecuniariis, pactis, & similibus conveniri posse, & ab eodem pro merito puniri. Quod vero aliqui de concubinis clericorum, quasi eodem favore fruatur, apud Zypau c. 13. dicunt, evanidū est, nisi de punitione intelligatur. Nam quia cum personae Deo consecratis peccant, ratione delicti ecclesiastico judici subjiciuntur, quemadmodum Iac. de Graff. q. 2. c. 10. n. 17. & Barthol. sa in c. eos qui dist. 32. fuisus declarat, de filiis autem clericorum nem o dubitat, ut nec de iis, qui sub obedientia in monasteriis, & cenobiis serviunt. *V. Conc. Tr. sess. 24. a. 1. Sanchez lo. cit.*

Dub. V. An Magistratus laicus cognoscere & iudicare possit de causis clericorum, quando ecclesiastici Pralati negligentes sunt?

Affirmant ex recentioribus aliqui Covarruviam fecuti, his rationibus inducit. I. Quia aliter reip. saluti & incolumenti parum consultatur, dum Magistratus ecclesiasticus dormit, & sacerularis non potest punire delicta, quæ leges impunita elseud permittunt. II. Ex t. filiis vel neptib. 16. q. 7. constat Archiepiscopis & episcopis negligentibus punitionem eorum rectorum, qui bonis ecclesiasticis abutuntur, licere patronis ecclesiarum Regem adire, ut illi malo medianteunt III. in c. Principes 23. q. 5. insinuantur, saceruli Principes eam potestatem habere, ut super

superborum cervices comprimant, & quod fieri non potest per ecclesiasticam disciplinam, ab ipsis iuxta disciplinam reip. utillem executioni mandetur iv. Non est maior ratio, cur negligente judice civili ecclesiasticus locum illius suppleat, quam è contrario: Sed Canones prius illud admittunt i. Licet. i. & e. ex renore c. ex transmissa de fo. com. ergò etiam posterius permitti debet. Deniq; in c. Principes & c. filii, & nepotibus. Item c. administratores 23. q. 5. sancitum est, administratores secularium dignitatum, qui ad ecclesiarum evictionem, pupillorum ac viduarum protectionem rapaciumq; refrenationem constituti esse procul dubio debent, quoties ab episcopis & ecclesiasticis viris conventi fuerint, eorum querimonias attenuaudiant, & examinent, ac diligent studi corrigant. Item in c. si quis cum clero 27. q. 1. Auth. & clericis ut apud proprios episcopos primum converiantur. Collat. c. planè habetur, episcopo negligente, aut recusante, quia non vult, aut quia non potest, ad civilem itidem veniendum esse. Ita illi non absire. Non paucis tamen videntur probabilius eam licentiam laico Magistratu non competere. Ita Gofr. Arthid. Ioan. Andr. & Abb. in c. Qualiter, & quando de Iudiciis, ubi manifeste innov. III. definit. Ne pro defectu justitia clerici trahantur à laicis ad iudicium sacerdotiale: quod omniro fieri prohibemus. Neq; idèo impunitas scelerum creceret, quia si inferior Magistratus indormiat, adendus superior est; utq; dum ipse Pontifex consulatur. Inter non Catholicos & infideles autem quid, inquis fiet? Id nimis, quod recta suadet ratio, quia necessitas legem non agnoscit. Ad Canones in con-

trarium allatos, dicendum, abrogatos esse illos, qui mitigationem non recipiunt. Neq; id mirum videri deberet, quia dies posterior magister est praecedentium: & non pauca olim permissa fuerunt, quæ certis & iustis de causis postmodum immutata fuerunt. V. Az. i. l. 5. c. 14. q. 2. Reginald. l. 9. c. 26.

Dub. VI. Vtrum à Laicis, capi, includi ac detineri aliquando possent clerici, & in quibus causis, vel casibus? R. Menochius in casu 180. ex Phil. Decio tres affigunt, quotutus Primus est. Si Laicus videat necessarium hic & nunc detinerti, ut Judici ecclesiastico sistatur puniendus. Abb. in c. cum non ab homine de iudic. Secundus. Quando necessarium videtur ad obvianandum alicui delicto, vel damno, quod timetur. Decius in c. cum non ab homine. Tertius. Si post commissum facitus suspectus sit defugā Bart. in l. 1. si quis in servit ff. defurtis. Zypaus de iurisd. eccl. l. 1. c. 16. Navarrus c. 27. n. 82. Casus exemptos ab excommunicatione numerat 8. I. repellere & verberare clericum invasorem. II. Detinere fugientem proper debita, ut Praelato suo presentetur. III. Capere deprehensū in flagranti. IV. Inventū noctu, cum præsumptio est, aliquod scelus meditari. V. Arcere & impedire volentem delinquere. VI. Auferre ensem parato ad nocendum, aut cogere, ut equo descendat. VII. Lædere vel mutilare repertum in honeste agentem cum uxore, matre, vel sorore. VIII. Detinere inventum domi, & colloquenter cum uxore quavis honeste, si monitus non abstineat. Liebit autem detinere non amplius, quam 20. horarum spatio, ut Magistrus suo sistatur. V. Armillam. V. excom-

C. 3

manni.

communicatio? Pari modo excommunicatio-
nem non incurrit i. percutiens clericum,
qui miles factus est, vel se immiscet enor-
mitatibus. ii. cum, qui publicè exercet
officium caponis, vel lanii. iii. Eum, qui
mimicam exercet. iv. Eum, qui bigamus
est. v. Si turbam summo vendo simul im-
pellat aut tangat clericū multitudini im-
mixtum, modo absit animus offendendi.
Bonac in ff. tr. Ecclesiastica liberaeas. Rigmaldus
l. 9. c. 26. Sayrus l. 3. c. 18. Toletus l. 1. c. 24.
Piascius par. 2. c. 4. num. 25. Tuschus
concl. 386. & alii apud Barb. in c. cùm non
ab homine. de sent. excomm. & c. si quis
suadente 17. q. 4.

Dub. VII. Antonius à judice laico
captus clericum se esse clamat, & remitti
ad judicem ecclesiasticum flagitat, at lai-
cus iudex non esse clericum putat, quid
facto opus? R. Si Antonius captus ha-
bitum defert, aliasq; qualitates clericis
necessarias exhibet, in dubio ad judicem
ecclesiasticum pro decisione litis remit-
tendos est. Jul. Clarus §. fin. q. 36. n. 21.
Covarr. practicar. c 3; Rebuff. in tract. except.
n. 200. Menoch. de presump. l. 6. de presump.
76. Zerola par. i v. clericis Farinac. in praxi
q. 8. n. 33. Diana p. 1 tr. 2. resol. 27. Ratio,
quia status alicuius videtur esse, in quo
dprehenditur, donec de contrario ha-
beatur cognitio. Sic enim pro ingenuo
habemus, qui talis appetet, donec a-
liud exploretur. Nihilominus aliam o-
pinionem & praxis tinentur Lusitani
& Galli, ut supra ex Covarr. indica-
vimus Dubio 111. Ajunt namque quæ-
stionem facti esse, cuius cognitio non
sit à foro seculari aliena, & consue-

tudine iam diu obtentum, ut Magi-
stratus secularis de quæstionibus facti
etiam circa materiam aliàs spiritualem
cognoscat, ut si de matrimonii con-
tractu, an unquam celebratus sit,
controversia incidat, vel de legitima-
tione filiorum, & aliis multis simili-
bus, quæ explicat Bart. in l. Omni no-
vatione C. de sacrofan. eccl. Menoch. concl.
366. & alii. Verum illis omnibus re-
sistit textus in c. si index laicus de sent.
exc. in 6. cuius auctoritate commu-
nem esse priorem opinionem agnoscit
Covarr. pract. q. 33. Maranta. Iul. Clarus
& alii in Remissionib. allegati Conc. Trid.
sess. 23. c. 6. An vero consuetudo aut
privilegium aliquod serviat Hispano-
rum, & Gallorum praxi alterius con-
siderationis est. V. Cardin. Tuschum, v.
clericus conclus. 385. & 386.

Dub. VIII. An statutum Magistra-
tus vel reip. civilis & laicæ, ne immo-
bilia bona vendantur aut alienentur
cuiquam extra familiam, &c. Cleri-
cos liget Andr. Gail l. 2. Obsent 32. n. 5.
in quibusdam Germania locis esse sta-
tuta affirmat, quibus eiusmodi alic-
natio prohibetur etiam clericis qui pa-
trimonia possident: Item alia sta-
tuta, quibus prohibentur subditi in
specie alienare res immobiles in eccl-
esiasticas personas: eaq; statuta, si re-
cte considerentur, non esse adeo ex-
orbitantia, neque contra libertatem
ecclesiasticam, sed magis ad publicam
utilitatem & conservationem familie,
atque agnationis spectare: text. in l. I.
§ fin. C. de caduciat. tollendis l. Utilitas C.
de Præ-

de Primipilo. Ita sentire etiam per multas rationes *Signorum de Homodeis consil.* 21. quod nimis dispositio illa non sit censenda contra libertatem ecclesiasticam, cuius auctoritate aggravatur persona ecclesiastica, publica utilitate hoc exigente: imo non gravatur persona ecclesiastica, sed potius subditorum potestas limitatur *l. ad instructiones.* C. *de sacro san. eccl. c. Pervenit extra de immunit. eccl. Baldus in c. Ecclesia S. Maria n. 8.* ubi dicit valere statutum factum in favorem reip. etiam si sit contra clericos: Multa enim favore reip. conceduntur, quæ alias non concederentur *l. utilitas l. ita veneratus r. multa autem ff. alleg. Aquil.* Ita *Gail,* addens in Camera Spirensi quoque approbari eiusmodi statuta, quibus clericis in acquirendo prohibetur alienatio bonorum extra familiam. R. *Eiusmodi statuta clericos non ligare, propter defectum potestatis in Magistratu sæculari.* Cùm enim clerici Magistrati ecclesiastico tantum subsint, & propriece immunes sint ab omni onere, quo vel personæ vel bona illorum gravantur, cessat omnis Quæstio an statutum de non alienandis bonis, eo modo, qui damnosus est ecclesiasticis, respectu illorum vim ullam habeat. *Baet. Epo. l. i. de iu. sacro c. 2. n. 178. Martinez in 12. S. Tho. q. 96. a. 5. novissimè Tho. del bene de comitiis scđt. 16. dub. 4. & alii apud Barb. citati in Pratermissis ad c. Ecclesia S. Maria de constitut.* Vnde sequitur *Andr. Guill* cum suis in favorem reip. magis quam Ecclesiæ propensos scripsisse, quod po-

liticis, non verò, ecclesiasticis doctribus convenit: quia in dubio causa Ecclesiæ favorabilior censeri debet. Nec rationes illorum aliud probant, quæm conveniens rationi & æquitati esse, ut clerici, quia in eadem reip. aut civitate continentur, ut cives communium onerum participes fiant: quod minimè negamus. Magna reip. utilitas aut necessitas facere potest, ut sine respectu omnibus imponatur, statutum vel onus aliquod: quamvis consultum est, in eiusmodi eventibus absque Summi Pontificis consensu nihil decernere. *V. Covarr. in relect. c. Possessor. par. 2. s. 4. cir. finem. Layman l. 1. tr. 4. c. 13. numer. 4. & Azor l. 5. c. 13. ubi plures in particulari quæstiones movet.*

Dub. IX. Quando amittat privilegia sua Clericus. R. Præterea, que s. 5. n. 3. diximus amittere: I. Quando se enormitatibus miscet, cuiusmodi est professio lenonum, proditio patris, Societas latronum, parricidia, & his similia. II. Cùm deprehenditur in crimen flagranti, vel periculo proximo. III. Cùm neque tonsura; neque habitu statum clericalem proficeretur, quasi nolit, vel pudeat: nisi post trinam monitionem resipiscat. IV. Cùm impunè grassatur, in cædem laicorum, & Magistratus ecclesiasticus non adhibet remedium. V. Si per Asinas quenquam occiderit, quo eventu capi a quolibet, verberari & occidi potest. VI. Si Sodomita fuerit, non tantum amittit privilegia sua, sed

sed etiam beneficium, & officium, & dignitatem iuxta extrav. Pii V apud Navarr. c. 17. n. 219. illud quoq; à Laymanno l. 1. Tr. s. par. 2. c. 5. benè notatur clericos in sacris ordinib. constitutos non amittere privilegium fori, nisi eo propter crimen

aliquid, per Iudicis sententiam priventur. Covar. l. 7. var. c. 20. Silv. v. clericus 14. Barb. in c. præterea de apostat. Item in c. clericis de cler. coniug. Zerola v. clericus. n. 16. Fachius n. 1. 9. c. 28. Jacob. de Graff. l. 2. c. 3. n. 4. & seq.

TITULUS II.

De Beneficiatis.

Bestquam in communione vi-
vere Clerici desierūt, (tem-
pore Sylvestri I. ut Carolus
a Mansfeld post alios docet. c.
6. militia sacra) sua cuique
portio in alimoniam tributa est, quæ Ca-
nonica portio primum, mox Beneficium
ecclesiasticum appellata est, cuius quia
non unum genus est, magnam differendi
materiam Canonum Doctoribus attu-
lit. Quæ sit in rem nostram, breviter
examinabimus.

§ I.

Quid Beneficium, & quotuplex?

I. **B**eneficium ecclesiasticum nihil aliud est, quam *ius perpetuum* per-
cipiendi fructus ex bonis ecclesiasticis pro-
pter aliquod officium spirituale, auctori-
tate Ecclesie constitutum. Explico Dicitur.
1. *ius perpetuum*. Intellige, per se &
ex natura sua. Aliunde enim fieri po-
test, ut non sit *perpetuum*. Bona & fru-
ctus Ecclesie non vocantur *beneficia*, nisi
materialiter, seu objectivè, quemadmo-
dum Ecclesia subinde appellatur *ædes*, sa-

cra II. *Ex bonis Ecclesiæ*, scilicet quæ nimis summa
Deo consecrata, & Ecclesiae donata sunt.
III. Propter officium aliquod spirituale. cu-
iusmodi est cura animarum, chorus, le-
ctio horarum canonistarum, &c. Vnde
illud vulgo receptum, *Beneficium* datur
propter officium. Videlicet, ne Ministri ne-
cessarii desint. Et Calvinus dicit, l. 4. insit.
c. 3. longè absurdissimum esse, quod pue-
tri quoq; vix decennes Papæ concessione
episcopi facti sint. Hi enim, ut maximè
velint nullo fungi ecclesiastico munere pos-
sunt. IV. Additur *Auctoritate Ecclesie con-
stitutum*. ne quis forte divino iure putet
constitutum esse contra communem Do-
ctorum sensum, fundatum in c. 1. & 2.
dist. 22. ubi dicitur à Romano Pontifice
institutos esse Archiepiscopos, Episcopos,
& alios dignitatibus gradus. *Canis in Reg.*
1. *iuris in 6. Layman l. 4. tr. 2. c. 1. Barbo* in c.
omnes dist. 22.

V. Beneficiorum genera permulta
sunt. Nam. 1. ex c. cum de beneficio tit. de
præbendis in 6, colligitur, alia esse Regula-
ria, alia Secularia. Regularia vocantur,
quæ illis solis conferri possunt, qui sub re-
gula aliqua solenni Religionis voto astri-
giati sunt. Secularia, quæ participant omni-
vot

O9